

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

GLASUL DOBROGEAN

125. ВАРНА,
Градската библиотека.

Органъ на Българско-
то малцинство отъ
Ромъния

АБОНАМЕНТЪ
2-а елѣ година ..300 лей
месецъ . . . 160 "

Адресъ: Glasul Dobrogean
str. Pr. Elisabeta 4 Bazargic

ХОТО ОТЪ

„Вампийа либертъций“

май румънския на-
естува 88 годиш-
на голѣмото на-
сѣбране на тран-
скитъ румъни отъ
либертъций, как-
осле бѣше нарече-
лето край града
сѣдѣщето на
ския митрополитъ
шето на румънско-
онално възрѣжда-
Трансилвания.

Трансилвания.
сѣ службата, която
бѣла стихийното
ние, изразъ на на-
то негодувание на
нална, политическа
номическа почва,
едрава е д н ъ
лѣнитъ възбужда-
араволуцията — Си-
Бърнуциу — е дър-
пламенна речъ, въ
между другото е

братя! Представте
еднакъ, че тази хи-
мична трепаня на ун-
е село единъ денъ въ
живото на нашия
представте си, че
ти сж ни сложили
дръденъ ни караха
приветеръ когато трѣб-
ни необходими не ни
в холета, освенъ за
убийствъ. Кой народъ по
не би се надигналъ,
ако до голѣмо, кога-
шесда прочетени дни-
жестокост? Свободата
но и да е народъ с не-
най-бисше благо и на-
костима е неговата
на свобода. Каква
сѣ има живота му,
то си е изгубилъ всич-
то го е пришло досто-
да бѣде още на земя-

е говорилъ сме-
разителъ на всена-
тѣ румънски теж-
отъ Ардялъ, чийто
миналата година
ваха признателни-
колѣния. Неговитъ
сж винуштелния
въ на единъ потис-
народъ лишень отъ
чки и граждански
и отъ възможность-
жестъ, тѣй както
отъ другитъ свобод-
ра на земята.
защо, насъ не ни
отъ изявленията на
да, който бѣше

казалъ на една конфе-
ренция, държана въ „Ин-
ститутуль Сочиялъ“ презъ
1924 г.: „Ние не можемъ да
унищожимъ малцинствата, а
ако можемъ и бихме го на-
правили, би значило да раз-
клатимъ държавата си и да
разрушимъ ценности, полезни
за общото добруване“ нито
думитъ на г-нъ Маниу:
„Ние сме за искрено, прия-
телство и сътрудничество съ
малцинствата, защото сме
увѣрени, че само по нѣтя на
истинската хармония може
да се достигне до една мощ-
на и здрава Велика Румъния“.

покеже вземемъ, четъ сж
едни отъ рожбитъ на ед-
на епоха, въ която него-
дуванието противъ нацио-
налния гнетъ бѣше кресо-
то на индивидуалната и
обща дѣятелность, изди-
чатъ едва ли не въ култъ.
Но насъ ни очудва се-
гашното поведение на г.
Ал. Вайда Боеводъ, но-
вопресъздалия се водачъ
нашовинистическото дви-
жение „Фронтуль ромъ-
нескъ“ насочено изклю-
чително противъ малцин-
ствата и жеста на другъ
съвременникъ на борбитъ
за свобода и човѣшки
правдини въ Трансилва-
ния — г. Валеръ Попъ, се-
гашия м-ръ на правосж-
днето, който допуска да
се гласуватъ закони,
отнемащи категорични
граждански права на
частъ отъ поданицитъ на
Кралство Ромъния.

Дали точно това поло-
жение — жестока ирония
предъ величавия образъ
на една бурна епоха —
не е ималь предъ видъ
Стефанъ Чичо Полю
стария ветеранъ отъ ге-
роичнитъ борби на ру-
мънския народъ отъ вре-
мето на своята робия, ка-
то заяви миналата годи-
на, само нѣколко дни
преди смъртъта си:
„Спи си въ гроба, Си-
мионъ Бърнуциу, защо-
то ако бѣше свидетелъ
на това, което става
сега въ свободната ти
родина, сигурно би
произнесълъ наново
своята велика речъ отъ
полето на свободата!“

Л. П. СТАНЧЕВЪ

Българското мал-
цинство отъ Румъ-
ния ше празд-
нува своя свиденъ
праздникъ — деня
на двамата брата
просвѣтители Св.
св. Кирилъ и Ме-
тодий — на 11 май.

По този случай
въ сжбота, 9 май,
„Добруджански
гласъ“ ще излезе
въ специаленъ
брой, увеличенъ
форматъ и въ двой-
но по-голѣмъ ти-
ражъ.

**Националь-цѣраниститъ за
малцинствата**
5 милиона граждани,
като зестра

Националь-цѣранистката
партия води една силна
кампания за разтуряне
на правителството. Въ ор-
ганизиранитъ публични съ-
брания ораторитъ винаги
сж говорили за малцинст-
вата. Така, въ голѣмото съ-
брание отъ Пяира Нямцъ,
видниятъ нац.цѣранистки
водителъ, г. Т. В. Мъкаре-
ску е заявилъ:

— „В'едно съ присѣди-
нието на областитъ, ние
получихме 5 милиона граж-
дани — малцинства, като
зестра. Дългъ ни се нала-
га да се грижимъ за тѣх-
нитъ нужди и да имъ обез-
печимъ сносни, човѣшки
срѣдства за животъ“...

ПОЛОЖЕТЕ
усилне и ревность за ши-
рокото разпространение на
специалния брой на в-къ
„ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ“
по случай празника Св. св.
КИРИЛЪ И МЕТОДИЙ.

БЪЛГАРСКИ ЧАЙ ВЪ БЕРЛИНЪ

(Специална кореспонденция на в-къ „Добруджански гласъ“) Берлинъ, май 1936 г.

Въ сезона на интензивна
дипломатическа дейность,
когато вниманието на всич-
ки простосмъртни е съсрѣ-
доточено къмъ дипломати-
тѣ, — които сами знаятъ
много и които сжцо тър-
сятъ разни новини, за да
правятъ своитъ догатки и
предложения около тѣхъ,
българскитъ воененъ ата-
ше въ Берлинъ г-нъ и г-жа
подполковникъ Сиракови,
дадоха голѣмъ дипломати-
чески приемъ, на който при-
сѣтствуваха видни предста-
вители на дипломатическия
сѣтъ, предимно аташира-
нитъ къмъ разнитъ мисии
военни атишета, видни пред-
ставители на мѣстнитъ гер-
мански власти, министерст-
ва, по-виднитъ семейства
на живуцитъ въ Верлинъ
наши сънародници и пр.

Между така събраното
общество на народитъ, въ
миниатуръ личеа фигури-
тѣ на генераль Ренандо,
френски воененъ аташе,
който водѣше твърде лю-
безенъ разговоръ съ рус-
кия воененъ аташе генер-
аль Орловъ и белгийския
си колега генераль Шмидтъ.
Въ друга зала на декори-
раниятъ съ вкусъ, въ бѣл-
гарски стилъ апартаментъ,
сѣ темпераментъ се разго-
варяха полскиятъ воененъ

аташе, подполковникъ
Шимански съ унгар-
скитъ си колега полк. Хор-
ти и италианскитъ воененъ
аташе подполк. Манчинели,
тонѣтъ на който разговоръ
подчертавааше хармонията на
схващанията по въпроситъ.
По тоя начинъ бѣха се об-
разували и други интерес-
ни кръгове, които третира-
ха въпроси отъ дипломати-
чески или общественъ ха-
рактеръ. Не липсваха мно-
го гости и доста нашенци,
който проявяваха по-го-
лѣми интересъ къмъ вкус-
нитъ закуски и свежата
българска сливовица, която
почти всички хлѣрли въ ве-
село настроение.

Друга група гости, като
м-ръ Дръ Христовъ, ген.
консулъ Баронъ фонъ Бран-
денщайнъ, д-ръ Златарева,
майоръ Поповъ, проф. Ми-
хайлови и пр. забавляваха
любознателнитъ си сѣбе-
седници, които ги отрупа-
ха съ множество въпроси и
запитвания.

При най-добро настро-
ение, всички гости напусна-
ха домѣтъ на българския
воененъ аташе, г. и г-жа
Сиракови, като най-сърдеч-
но имъ благодариха за
твърде любезниятъ приемъ
и рѣдко гостоприемство.

Д-ръ Н. Христовъ

КОМПЛОТИ ВЪ ВСИЧКИ НАПРАВЛЕНИЯ

Заможния селски стопа-
нинъ Вълчанъ Н. Гавраи-
ловъ е открилъ две сире-
нарници въ Шабла и Ке-
раметъ.
Известно е, че въ Нова
Добруджа производството
млѣчнитъ продукти се
акзапирира отъ колонист-
титъ отъ Македония. Тих
последнитъ сж видели въ
лицето на предприемчивия
българинъ сериозенъ кон-
курентъ, още повече, че той
би далъ нѣкоя и друга па-
ра повече на овцевѣдцитъ
българи, чийто производст-

во бѣше съвсемъ подцене-
но отъ сдружилитъ се ку-
цовласи.
И намислятъ чедата на
Пиндъ да постъпятъ спрѣмо
опасния си конкурентъ тѣй
както постъпиха спрѣмо
толкова невинни хора отъ
Нова Добруджа.
Оня денъ бива намѣрено
подхвърлено въ двора на
В. К. Гавраиловъ писмо съ
което се заплашва съ
смъртъ, ако продължава
да произвежда сирене.
Безъ коментари.

Идеята за Балканско

единство у Българитѣ

отъ Д. Н. МИНЧЕВЪ

I ВСТЪПЛЕНИЕ

Великата френска революция отъ 1789 год. създаде нови хоризонти не само на европейския обществен живот, но и на цѣлия свѣтъ. Малко по-късно, гръцката „Завѣра“ отъ 1821 г. и революционното движение презъ 1848 г. повлияха съдбоносно на потиснатитѣ християнски народи на Балканска Европа, ведно съ проникването на западнитѣ свободолюбиви идеи. Също така, не малко сж допринесли и войнитѣ на Австрия и Русия срещу Турция, които бѣха толкова нещастни за Отоманската империя.

Като не държимъ смѣтка за румънитѣ, които се ползуваха вече отъ свободенъ живот, сѣрбитѣ, черногорцитѣ и гърцитѣ извоюваха своята политическа свобода по-рано отъ българитѣ, по причина на благоприятнитѣ условия, при които бѣха поставени. Известенъ е приносътъ на българитѣ въ освободителнитѣ борби на Сърбия и Гърция. За това нѣма да се спираме върху него. Осъе, трѣбва да подчертаемъ безрезервното самопожертвование на българитѣ — далечъ отъ всѣкакви тъмни цели и национални амбиции — за свободата на своитѣ съседи гърци и сѣрби. Това, безъ друго иде да докаже високото духовно качество на българина. Единъ народъ, който таи въ душата си такива възвишени хуманни чувства къмъ ближния, е рѣдкостъ и гордостъ за човѣчеството.

Дѣлото на отецъ Паисий,

който чрезъ своята „Славянобългарская история“ (1762 г.), събужда у българския народъ националното съзнание, задущавано догогава отъ турци и фанаркоти, е последвано отъ упорити борби за духовна и политическа свобода.

Следъ дълги и усиленни борби, българитѣ най-сетне сполучаватъ да се сдобиятъ, чрезъ Султанския ферманъ отъ 28 февруарий 1870 г., съ църковна свобода. Първата точка на българския националенъ идеалъ, твѣна въ сърдцето на всѣки съзнателенъ българинъ се осъществява. Сега изпъква на преденъ планъ въпроса за политическото освобождение. Успѣхътъ за добиването на духовната свобода даде голѣмъ импулъ за създаването на жива политическа борба. Дотогавашнитѣ разни възстания сж поддържали будно само националното съзнание у народа, безъ да се успѣе постигането на многожеланата целъ. За едно добре организирано политическо движение не можемъ говори до шестдесетѣ години на миналия вѣкъ. На такова движение поставя начало Георги Раковски, „който създаде епохата на българското политическо възраждане“. 1) Следъ неговата смъртъ [Букурещъ, 1867 г.], приемницитѣ — водачи на българското революционно дѣло Любенъ Каравеловъ и Христо Ботевъ, върватъ по предначертаниятъ пѣтъ на голѣмия имъ предшественикъ.

Центъръ на борбитѣ за политическото освобождение

на България, най-напредъ е Бѣлградъ (1860 — 1864 г.), столица на Сърбия. Следъ като експонентитѣ на движението сж видѣли невъзможността да се продължи акцията въ Бѣлградъ, тѣ сж намѣрили за удобно да я пренесатъ въ Румъния. И по този начинъ, отъ 1864 г. до 1877 г., „святата и търпелива земя“ 2) става люлка на българскитѣ борби за освобождението. Въ Румъния условията сж били много по-благоприятни, а освенъ това е живѣела и многочислена българска емиграция, която поддържала свои культурно-просвѣтни институти. За българскиятъ народъ, презъ втората половина на XIX-я вѣкъ, Букурещъ — столицата на Румъния, е втори культуренъ центъръ, следъ Цариградъ.

1) Стоянъ Замковъ — Миналото, сподѣ върху запискитѣ на Захари Стояновъ. София 1895, стр. 156.

2) Захари Стояновъ — Христо Ботевъ, списъ за биография. Издаде II. Русе, 1892. Стр. 346.

Успѣхътъ на комуниститѣ въ Франция и впечатлението въ Италия и Германия

Споредъ чуждия печатъ, успѣхътъ на комуниститѣ въ изборитѣ произведени въ Франция, направилъ особено тѣгостно впечатление въ Римъ и Берлинъ. Италианскитѣ и германски вестници пишавъ, че това е последствието отъ франко-свѣтското приятелство и че въ външната политика на Франция скоро ще настѣпятъ голѣми промѣни.

Едно дѣло

Защо се разкарватъ невинни

За 14 май т. г. е насрочено въ Военния съдъ отъ Букурещъ, шумното дѣло на Ана Паукеръ и Колевъ, обвинени и задържани като комунисти, за противодържавна дейность.

По това дѣло, преди известното време, бѣха призвани около 1500 души отъ нацията окръгъ, които нито знаеха нищо за това дѣло, нито сж познавали обвиненитѣ. Селскитѣ бѣха подкарани на групи. Селскитѣ власти веднага ги смѣтнаха и ги обвиниха като комунисти. На всѣки му е известно що значи, да бждешь посоченъ като набедеиъ комунистъ, особено въ селата.

Сега историята се повтаря. Десѣтки граждани и селяни сж призвани за 14 май

отъ Военния съдъ отъ реицъ — мнозинството дори не сж чували за дѣло, нито пъкъ що и кой е този Колевъ.

Единъ необщителъ и загриженостъ е обладванитѣ невинни и знаещи граждани, трѣбва да оставатъ тата си, да харчатъ нитѣ си икономии и влачатъ по пѣтиците се, кой ги е посочилъ е целта на тия мискарвания съ измислената редица трудолюбивни и селски, които отидатъ, само ще да мисне и ще мислятъ?

Нѣ стигатъ ли друди за злочеститѣ жанци?

ПРАЗДНИКЪТЪ на българския вестникъ

На 3 май т. г. въ България се чествува празникътъ на българския вестникъ.

На 3 май 1846 г. (20 априлъ 1846 г. ст. ст.) въ Лайпцигъ е излъзълъ първиятъ български вестникъ „Български орелъ“, подъ редакцията на д-ръ Иванъ А. Богоровъ.

Историята на българския вестникъ заслужава особено внимание. Първиятъ български печатенъ органъ се е явилъ на бѣлѣ свѣтъ въ чужбина, далечъ отъ родината, и въ чужбина е закрѣпналъ българския печатъ. Далечъ отъ бащинията се подвизавали първитѣ български вестникари — великанитѣ на нашето възраждане и народни будители: Богоровъ, Г. Раковски,

Любенъ Каравеловъ и редица друи новени борци.

До освобождението ки български вестници излизали въ чужбина, Днесъ, задъ предѣлитѣ България, — нека се смѣтне за хвалба лизати само дватри гарски вестници и тѣ въ Румъния, иждето далечното минало крепналъ и непробългарския печатъ. що, празникътъ на българския вестникъ е тържество за насъ, зботницитѣ на перото, щото ние имаме нѣкогъ близо отъ епохата първитѣ работници на гарското печатно словчувствуваме това и сѣво се гордѣемъ.

ГОДЕЖЪ

Дѣдо Илю право забеляза: — Тажна е наша Славка, тажна е... Не виждамъ ли азъ? Тежи ѝ нѣщо на сърдцето, кахърна е...

Буля Петровица се преструваше, че нищо не чува и спокойно шета окодо огнището.

Може би, като мѣйка тя отгатваше, знаеше болката на дъщеря си, но мълчеше, не казваше нищо и отбѣгваше подобни разговори. Тя бѣ отъ ония типични майки добруджанки, раснали, пораснали, калени въ непрекъснатъ непосилецъ трудъ, които съзнателно отбѣгватъ отъ своитѣ майчини грижи — не трѣбва да се глежатъ децата; тѣ трѣбва да

бждатъ калени въ работата. Душевнитѣ мжки и терзания въ трудъ се забравятъ. Ето, това е особешната дълбока характерна черта на добруджанката, която си е вътѣнила въ склѣпъ заветъ безгранично да обича челата си, но никогда да не докосне устни до морнитѣ имъ, или затжжени отъ болка и безимено страдания чела. Тукъ се крие гордостта на добруджанката — майка.

— Нищо ѝ нѣма, тате, не видишь ли, уморена е...

Дѣдо Илю, обаче, има върно око. Той повтори, потрети:

— Виждамъ азъ, булка, виждамъ. Кахърна е тя. Знаемъ ли какво има, но виждамъ, тежи

ѝ нѣщо на сърдцето...

Снаха му излъзе. Останалъ самъ, дѣдо Илю се замисли:

— Знаемъ азъ, знаемъ... Сербезъ жени сте вие. Каква е майката, отъ кой родъ е и каква ще бжде дъщерята. Крувица пада ли далечъ отъ дървото?... Славка е намислила нѣщо. Този господинъ Беряну, който се влачи ни въ туй, ни въ онуй време тукъ, ще принуди момичето да се махне, па...

Въ това време влѣзе буля Петровица. Дѣдо Илю се позикашли и поде:

— Слушай, булка. Тая работа, съ Славка ле, хичъ не ми се харесла... Не виждамъ ли азъ? Карапетковиятъ Колю е динъ харенъ момъкъ. Да му сложимъ името, па на добъръ имъ часъ. Стига се е влачилъ оня съ лѣскавитѣ чизми. Па и хората да мълкнатъ...

Буля Петровица прехапа устни и погледна въ очитѣ стареца.

— Тате — каза тя нѣкакъ виновна — ти мислишь ли, че Славка ще склони за ябанджията? Мислишь ли, че тя е забравила участта на татка си?...

Дѣдо Илю видѣ слзитѣ въ очитѣ на снаха си. Стана и се опѣти къмъ вратата, мърморейки:

— Знаемъ ли азъ? Тя, Славка, е умно момиче...

Наистина, Славка бѣше кахърна и имаше за какво. Тя чувствуваше въ душата си разпаления пламъкъ на любовта, който горѣше сърдцето ѝ и извикваше радостни слзти на очитѣ. Но тя не питаше никакви чувства нито къмъ вежливи и префиненъ господинъ Беряну, който носѣше восна униформа и бѣ-

ше крайно учтивъ къмъ ки нейни родители и нито къмъ Карапетковия първи ергенъ въ селото, имаше другъ — изздаденъ строенъ майсторъ. Идето въ работата си нѣше, а въ веселията мѣманше. Съ хармоника и свавири, пѣсень ли ше или ще стане да играеки него ще слушатъ и гледатъ. Младъ, въ ра на своитѣ сили, той отъ село на село, работѣше, разнасяйки иметвещъ майсторъ и отругаръ.

Недко залюби Славдинъ день той ѝ каза за своитѣ чувства, тѣ забикалки, направо. Славму отказа. Само се уснаведе глава. Така тѣ се лиха, безъ да произнесдума повече, замълчан

ТА НА МАЛЦИНСТВОТА

ЛОГИ И ЗАДЪЛЖЕНИЯ

ствата в Румъ... седени подъ знаме... на едно особено... тий иматъ вси... права на рав... граждани, ала... на редица усло... създадени странич... сж поставе... страна отъ закон... разпоредби, като въ... на краищата оста... само съ задължения... да иматъ облаги... които имъ гаранти... свободата на езика,... новоданията и пъл... една културна дей... Въ смисълъ това... нията, законни фор... што се печатъ въ о... ния случаи и не се... татъ на дълго. Зако... ясенъ и категори... нямъ където мно... то е отъ инородчъ... ски произходъ, по... официалния езикъ, ще... стръбява и езика на... ството.

съ нѣмцитѣ и унгарцитѣ. У насъ нищо подобно — ние знаемъ и признаваме законнитѣ наредби, имаме права, но нѣмаме правото да ги използваме, или по-право казано, законнитѣ разпоредби за насъ сж на книга.

За нашата лоялностъ, почитане на закони и изпълняване буквата на закона е известно въ всички кръгове на румънското общество. Това най-добре знаятъ отговорнитѣ фактори, които констатации обаче, никога не отговарятъ на действителността. Така ние имаме само задължения, безъ облаги, каквито тѣй широко ни даватъ законитѣ на страната.

И за всичко това, виновницитѣ сме ние. Нека се надяваме, че ще тръгнемъ по пътя на другитѣ малцинства и макаръ късно ще успѣемъ. Юл.

ЧИНОВНИКЪ - ПОБОЙНИКЪ

Въ България ще ви изпратятъ

ки Зуля, бирнически... отъ бирничеството... Г. Дука (Касъмъ) е... въ с. Преселенци... шко и повиква мѣст... ителъ Иванъ Г. Ан... Въ присѣдствието... цинския кметъ и слу... при общинското упра...

вление се нахвърля върху нещастния данъкоплатецъ, стоварва нѣколко сопи върху главата му и безъ да се смуги предъ близналата обилно кръвъ започва ядно да крещи:

„Мама ти българска... Въ България да и...

Конференцията на Балканското споразумение въ Бѣлградъ

Както е известно, на 4 т. м. въ Бѣлградъ се откри конференцията на Балканското споразумение, съ представители: Турция — г. Ружди Арасъ, председател на конференцията; Румънния — г. Тигулеску; Гърция — г. Метаксасъ, мръ председател и Югославия — г. Стоядиновичъ.

Конференцията на Балканското споразумение, при днешнитѣ обтегнати международни отношения, има своето особено значение. По право, тя е продиктувана отъ международнитѣ обстоятелства.

На 4 т. м. тя е заседавала два пѣти. Споредъ съобщенията въ печата, разискванията се развили въ една благоприятна атмосфера и въ духа на общото разбирателство. Тия разисквания сж били изключително оскоро поддържането на договоритѣ и осигуряване на кай-добритѣ средства за запазването имъ. Въ това отношение е имало пълно съгласие.

дешъ! Тамъ ще ви изпратятъ всички васъ!..“

И псувнитѣ нѣмали край. Жената на нападнатия селянинъ, която лежала болна, като се научила за станалото съ мъжа ѝ, се разтревожила тѣй, че положението ѝ е станало безнадеждно.

Ив. Г. Ангеловъ вчера подаде жалба до прокурора противъ чиновника — побойникъ, който произхожда отъ Македония.

Чети в-къ „Добруджански гласъ“

Наша бележки

Спаси, Господи, люди...

Столючния печатъ изнесе потресающи факти за председателя на Кооперативната Централна, същеника Арборе. Този божи служител понастоящемъ служилъ само на дявола; злоупотребявалъ, лжгалъ и фалшифициралъ, а единъ официаленъ протоколъ, съставенъ отъ общинската управа на едно село въ окр. Бузю, р а з к р и в а следното: ималъ попъ Арборе едно 15 годишно момиче за слугинче, харесало му девойчето и попа не удържалъ на злото изкушение — една вечеръ дръпналъ слугинчето въ клозета. Резултата — детето забременяло. Но попъ Арборе е голѣмъ човѣкъ, е председател на най-висшия институтъ, който олицетворява труда и благороднитѣ усилия на цѣлъ народъ за благоденствие и такива дребнички епизоди отъ интимния му животъ не могатъ да засѣчатъ честъта му... Неволно покрай този слу...

чай си спомняме другъ: въ Балчикъ едно младо попче бѣше се съблазнило пакъ отъ слугинчето си, бѣга съ него къмъ Констанца и курортнитѣ мѣста, па се върна заедно съ момичето, което вече имаше издутъ коремъ. Подигна се скандалъ, идва чакъ владиката отъ Констанца и попчето бѣше премѣстено. Тамамъ дойде думата за Балчикъ: сега, пѣкъ, като се заловили двата божи служители каратъ ли се каратъ — псуватъ се въ църквата, правятъ си на инадъна — да му теглятъ грѣха тия, които вѣрватъ въ Бога!..

Не много отдавна окръжния съдъ отъ Базарджикъ трѣбваше да се занимава съ една срамна работа: попа отъ Чамурлий ималъ вземане-даване съ момичето на хазайката си...

Но нека да спра, започнахъ да се червя.

Кръста се и молитвено шепна: Господи, прости грѣховетѣ ни и спаси ни отъ всѣкакви зли духове!..

ПЛЕТАЧНИ МАШИНИ „МЕТЕОРЪ“ съ най-усвършенствания „Бунмустеръ-Апаратъ“ всички дебелини и широчини доставя главния представителъ Александъръ Х. Маринчевъ Тутраканъ — Дуросторски окръгъ и Букурещъ VI str. Tutunari 24.

Д-ръ Т. ХАНДЖИЕВЪ Вътрешни, детски и венерически болести — Приема презъ всѣко време на деня — Ул. „Принчипеса Ияна“ 1 [Шадрфанския площадъ] — Базарджикъ

великата радостъ дълбо... душитѣ си. Отъ тогава... ната имъ се слѣха и отъ... дель заквивѣха единъ за... привечеръ Недко из... изгората си и ѝ по... Внимавай, Колю се кани... отвлече, а румънецътъ... даде да те иска. Помис... бре. Имашъ два-три дни... ащо Славка бѣ кахър... ще него чакъ ти би при... на Недко, но една ми... а задържаше и я кара... трепне: ще пострадатъ... ѝ, а дѣдо ѝ. Тѣй ще из... Тога тя знаеше добре... не и даваше спокойств... Ала границата между лю... е страхъ и размислен... е твърде отдалечена, ... е съществува. Любовта... есна, всепобеждаваща... слуша въ гласа на

сърцето си и реши: да съобща на Недко да дойде точно въ дена, когато сватовницитѣ ще бждатъ у тѣхъ. Когато това каза на майка си и на дѣдо си, почувствува едно сладко, опияняващо облекчение и очитѣ ѝ свѣтнаха. Този бѣше празня нѣтъ, нѣтъ на сърцето.

Свѣтитѣ и молбитѣ на майка си тя не чу, нито погледна къмъ съкрушения отъ решителната вѣстъ своя добъръ дѣдо, който като вкамененъ на мѣсто, сякашъ нищо не разбираше.

— Тѣй вскамъ и тѣй ще бжде! — отсече Славка. Дигнала глава, съ пламналъ решителенъ погледъ, тя остана глуха къмъ молбитѣ на старата жена. А когато почувствува сълзитѣ по странитѣ си, тя се обърна и излѣзе.

Буля Петровица заплака и

се тръшна на земята. Тя знаеше какво я очаква. Дѣдо Илю стана и се изправи. Очитѣ му сълзиха, но радостъ бликаше отъ цѣлото му същество.

— Не плачи, булка! Тѣй ще бжде! Тѣй е писано стѣ Бога за цѣлия ни родъ. Децата на насъ приличатъ, Юначи — и мъжетѣ и женитѣ. Припомни си младинитѣ!..

Слѣзъ като каза тия думи, дѣдо Илю излѣзе отъ стаята възроденъ и сякашъ съ двадесетъ години подмладенъ.

На неделата у Славкини дойдоха сватовницитѣ. Дѣдо Илю бѣше празнично облеченъ — съ нови шаечни потури, новъ гайтаная елекъ и новъ калпакъ. Той сияеше. Буля Петровица, неспокойна, съвсемъ злиясана, не знеше какво да прави; ту излизаше, ту влизаше. Славка бѣ весела. Очитѣ ѝ бѣха къмъ нѣтната

врата. Тя чакаше възлюбения си Недко. Когато вратника се хлопна, гоститѣ бѣха въ особено весело настроение. Славка изгича на вѣнъ и следъ минута се върна подъ ржка съ Недко.

— Моятъ годеникѣ!.. Всички останаха като гръмнати. Само дѣдо Илю, нѣкакъ тържествено стана и съ треперящъ отъ радостно възнеение гласъ, благослови:

— Да сте живи и честити, чеда мои! Богъ да ви помага и да ви закриля отъ всички злини.

Младитѣ целунаха ржка на дѣдо Илю, а той ги целуна по челата. Гоститѣ бѣха вече на кракъ. По лицата имъ се четѣше едно мъчително изражение. Господинъ Беряну, съ нерешителни стѣпки се приближи до Славка и едва му се чу гласа:

— Считамъ се за измаменъ... Азъ имахъ думата на майката!..

— Майка ми? Ето я! — гордо и безъ смущение Славка отговори — сега азъ имамъ думата, сега моето сърдце говори!..

Сватовницитѣ още не бѣха излѣзли, когато дѣдо Илю се провикна:

— Гайдата, хе-й-и, гайдата!..

Я Калмакренски

Даракъ въ с. Есетлий,

основно ремонтиранъ и подновенъ, пусна се въ движение. Работа акуратна, бърза и напълно задовляваща желанието на клиентъ.

ДЕНЧО ПЕТРОВЪ с. Есетлий

По бѣлия свѣтъ

СЪИЕРНИКЪ НА СЪКЛОТО

На английскитѣ пазари е пуснато ново вещество, което, несъмнено, ще измѣсти употребата на стъклото. При тежавайки прозрачността на последното, новото вещество съвсемъ не се чуи и се отличава съ голѣма еластичност. Относителното му тегло е наполовина по-малко отъ теглото на стъклото.

Съставътъ на новото вещество, което е получило названието „перспекъ“, се пази въ тайна отъ дружеството, което го произвежда. Известно е само, че за производството му се използватъ каменоваглени остатъци.

„Перспекъ“ ще има най-неочаквани практически приложения. Така, една голѣма авиационна фабрика е поръчала на дружеството аеропланна кабинка изиѣло отъ „перспекъ“. Благоприятно прозрачността на веществото, такава кабинка ще бѣде превъзходенъ наблюдателенъ пунктъ за военни цели.

СПЕСТОВНИ КАСИЧКИ СЪ ГРАМОФОНЪ

Въ Ню-Йоркъ иматъ сензационенъ успѣхъ особено родъ спестовни касички. Въ тѣзи касички е монтирана грамофонна плоча, която при пускането ѝ монета се поставя въ движение и изговаря нѣколко думи на благодарностъ. Колкото повече монети се пускагъ въ касичката, толкова по-често се чува благодарността на грамофонната плоча.

Понеже въ последно време продажбата на тия оригинални спестовни касички е взела колосални размѣри, върва се, че чрезъ тѣхъ ще се засили спестовността на американцитѣ.

СВѢТЯЩИ НОКТИ

Модата на кървочервени тѣ нокти на ярѣститѣ на ржцетѣ, която следватъ почти всички жени въ свѣта, изглежда, че отива къмъ своя край.

Неотдавна въ парижкитѣ обществени мѣста се явили твърде елегантни дами, които съ гордостъ показвали самосвѣтящитѣ си нокти. Единъ френски химикъ успѣлъ да приготви единъ лакъ за нокти, който намазанъ съвсемъ тънко на ноктитѣ, излъчвалъ въ тъмнината една своеобразна свѣтлина. Този свѣтящъ лакъ е намѣрилъ голѣмъ приемъ всрѣдъ моднитѣ дами, понеже ужъ не билъ вреденъ за покритиѣ и давалъ на женитѣ възможностъ да се изявятъ на тържества въ друга прѣстова украска.

МОМИЧЕ БЕЗЪ ОЧИ. ТРАГЕДИЯТА НА ЕДНО ДЕТЕ

Женевскитѣ хирурзи сж произвели операция на едно момиченце, родено наскоро въ едно село близо до Шо де Фонъ, Швейцария, свършено безъ очи. Лекаритѣ не сж могли да откриятъ никакви следи отъ зрителни органи.

Детето е нормално сложено, съ отлично здраве и може да разчита на дълъгъ животъ. Хируржитѣ се надѣватъ, че когато детето порасне малко, тѣ ще могатъ да му поставятъ изкуствени очи, които разбира се, нѣма да дадатъ зрение, но ще дадатъ на лицето единъ по-добъръ изгледъ.

Когато детето се е родило, на това мѣсто, където е трѣбвало да се намира лѣвото око, се е намирала малка трапчинка, която скоро изчезнала. На мѣстото на дѣсното око не е съществувала и такава следа.

ВЪСТЪ

— Българското малцинство отъ Румъния ще празнува своя свиденъ празникъ — деня на двамата братя просвѣтители Св. св. Кирилъ и Методий — на 11 май.

По този случай въ събота, 9 май, „Добруджански гласъ“ ще излъже въ специаленъ брой, увеличенъ форматъ и въ двойно по-голямъ тиражъ.

Нека Органа на българското малцинство провиние навсякъде, иждето се чувства и мисли по български!

— Въ окръжнитѣ сждилища ежседневно се во-

дятъ на публични продажби имотитѣ на длъжниците, които сж имали наивността да се споразумѣятъ съ своитѣ кредитори въ ущърбъ на изгодитѣ, които имъ дава законъ за конверсията.

Нека знаятъ нашитѣ селски стопани, че по-голямъ облекчение и изгода отъ самия законъ нѣма и да не се свгласяватъ на никакво споразумѣние, а да гледатъ да бждатъ редовни споредъ разпоредбитѣ на закона, внасяйки на време срочнитѣ си платки.

— Устава на основаната

въ с. Езибей, базарджикско, производителна кооперация „Пробуда“ е утвърденъ на 2 май отъ сжда.

Съ това се увѣнчаватъ съ успѣхъ похвалнитѣ усилия на групата инициатори, начело съ ревностния и буденъ дѣятелъ г. Димитъръ Ц. Поповъ.

Ние препоръчваме горещо на нашитѣ земеделци примѣра на езибейци.

— Напоследъкъ пребиваваха въ града ни г. Георги Фотино, председател на калиакренската либерална организация и г. д-ръ Даниелъ, шефъ на авересканиитѣ отъ окръга.

— Билъ е възврънатъ и предаденъ на румънскитѣ власти единъ забѣгналъ жителъ отъ с. Куртъ-бунаръ, силистренско. При разпита този нещастникъ е посочилъ имената на много мѣстни жители-българи, които ужъ улеснили на времето бѣгството му.

Понастоящемъ тия невинни хора се разкарватъ и тормозятъ.

— Споредъ гласуванитѣ напоследъкъ закони, търговскитѣ и земеделски камари отъ Базарджикъ и Силистра, които до сега бѣха третирани като секции на тази отъ Констанца, се превръщатъ въ независими камари.

— Намѣренъ е трупа на жителя отъ балчикъ, Ахмедъ Ибрямъ. Отъ разследването се е установило, че той е билъ убитъ отъ приятеля си, съ когото сж гуляли.

— На 3 т. м. недѣля съ парахода „Хисаръ“ заминаха отъ Констанченското пристанище за Турция 1600 турци, изселващи се отъ Добруджа.

— Лозаритѣ-собственици, които трѣбва да вчясатъ декларации — формуляри, могатъ да ги набавятъ отъ мѣстния Земеделски синдикатъ.

Външенъ политически прегледъ

Предъ голѣми международни сътресения

Разгромътъ на Абисинската империя постави въ едно особено положение европейската политика. Неприложимостта на санкциитѣ противъ Италия унижи престижа на Обществото на народитѣ, а покрай това политическитѣ цели на голѣмитѣ държави вземаха другъ обратъ. Русия, която поддържаше по всѣкакъвъ начинъ да се приложатъ санкциитѣ противъ Италия, днесъ е исправена на ярѣтопжта на дипломатическата несигурностъ; днесъ въ Москва владѣе най-голямъ загрижие отъ коя да е друга европейска столица. Съветска Русия внимателно следи събитията въ централна Европа и всѣка политическа маневра отъ страна на Германия се счита крачка напредъ за утрѣшнитѣ голѣми междудържавни преобразования. Отъ тукъ произлиза страха отъ аншлуса. Германия, която изпълни своето желание,

нарушавайки договора, не може да се спре нищо да не си и своя планъ до края съединението на Ркъмъ Германия, или ването на Австрия нархия, което вече преденъ планъ въ дународната политик шатъ едновременно и Фра Русия. Обществото родитѣ нищо не н по итало-абисинската пра; то не може да едно сериозно стан противъ Германия; ще може да се сп съ утрешното между но положение, което само бури и внаеда

Днесъ не Абисин Балканския полуостро то Далечния изтокъ за вагъ свѣта съ утрѣ война. Централна Евр барутния погребъ и насочено внимание всички държавници пломати.

— Въ празненството, организирано по случай 1 май, особено много се отличили и направи отпратно впечатление хората на г. Щировски. Изпълнителитѣ отъ него солови пѣния, както и дирижирането му на току-що съставения хоръ отъ служащитѣ въ тютюневия складъ, дебело подчертаха музикалниятъ талантъ и способности на г-нь Щировски.

— Граждани ни молятъ да обрнемъ по тоя начинъ вниманието на управата на общинската баня, щомо повече грижи да се

полага за поддържане топлината.

— Родителите, които иматъ деца 3 - 7 г. ваксинирани, или вакцината имъ не е сполучила да ги предпазва отъ болаторията до 25. Въ противенъ случай, съобразилитѣ се родителите бждатъ глосени.

— Понастоящемъ раздаватъ на колонитѣ дипломатѣ за собственостъ на земята които държавата раздаде въ Нова руджа.

Тия земи бѣха и собственостъ на мѣстители.

Д-ръ Д. МИЛЕВЪ — ХИРУРГЪ —

Специализиралъ въ Германия, бившъ началникъ на хирургическото отделение при Варненската Дѣжавна болница, отъ 1 мартъ т. г. е обзавелъ образцовъ своя частна Хирургическа клиника въ гр. Варна, площадъ Екзархъ Йоифъ, въ зданието на Николай Неновъ, където приема и извършва всѣкакъвъ видъ операции по най-усвършенстванъ начинъ.

Собственикъ, отг. редакторъ Я. х. Яневъ

Тиражирация „IZVOR“ — Варна

ЗА ЧАЙ
КАФЕ, ПАСТИ,
АПЕРАТИВИ
ИСКАЙТЕ:
КОНЯКЪ

За проданъ въ бодеги, кръчми и всички първокачествени колониални и спиртни магазини

Sediul fabriciei BUCURESTI Str. „Doamna Chiajna“ 2